

Sygn. akt II K 627/19

PR Ds 753.2019

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2021r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Kamilla Gajewska

Protokolant: Dorota Bocian

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniach: 14 listopada 2019r., 28 kwietnia 2021r. i 2 czerwca 2021r.

sprawy **K. K. (1)**,

s. I. i K. z d. W.,

ur. dnia (...) w m. P.,

oskarżonego o to, że:

- w dniu 4 maja 2019r. na ulicy (...) w Ś. prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki A. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się wskaźnikiem 2,62‰ zawartości alkoholu etylowego we krwi,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. oskarżonego K. K. (1) uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu, tj. występku z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat,

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 (sześciu) lat,

IV. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł (pięć tysięcy 00/100 złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. B. w Ś. kwotę 944,64 zł (w tym 23% podatku VAT) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu karnym,

VI. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE	
---------------------	--

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 627/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	K. K. (1)	W dniu 4 maja 2019 r. na ulicy (...) w Ś. prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki A. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się wskaźnikiem 2,62‰ zawartości alkoholu etylowego we krwi, tj. czy z art. 178a § 1 k.k.	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>K. K. (1) w okresie od dnia 23 kwietnia 2019 r. do dnia 14 maja 2019 r. został skierowany na turnus na leczenie uzdrowiskowe i sanatoryjne przez (...) Oddział Wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia do ośrodka uzdrowiskowego (...) w Ś. położonego przy ul. (...). Przyjechał sam samochodem marki A. (...) o nr rej. (...). W dniu 4 maja 2019 r. spożywał on na terenie ośrodka wraz ze swoim współlokatorem W. G. alkohol w postaci wódki. Następnie około godziny 21:00 opuścił ośrodek i zaczął kierować autem, kiedy jechał ulicą (...) utracił panowanie nad pojazdem, w wyniku czego uderzył w lampę uliczną. Został ujęty przez przechodnia, a następnie zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji. Na miejscu zdarzenia oraz w siedzibie Komendy Miejskiej Policji w Ś. odmówił poddania się badaniom na zawartość alkoholu we krwi, w związku z czym został doprowadzony do Szpitala Miejskiego im. (...) w Ś. na badanie krwi. Badanie pobranej próbki krwi wykazało, że K. K. (1) znajduje się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>33-34, 41, 80 – 83, 85, 246</p>	

<p>wskaźnikiem 2,62% zawartości alkoholu etylowego we krwi. Został on wydalony z ośrodka za złamanie regulaminu, tj. za spożywanie alkoholu i opuszczenie ośrodka w godzinach nocnych. K. K. (1) w czasie zdarzenia nie znajdował się pod wpływem środka zwanego „pigułką gwałtu”.</p> <p>K. K. (1) nie był dotychczas karany. W trakcie dokonania zarzucanego mu czynu biegli psychiatrzy nie stwierdzili u niego choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego. Uznali, że jest osobą poczytalną, zdolną do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.</p>			
Zeznania M. K.	2 – 4, 138 - 139		
Zeznania J. M.	55 - 56, 84 - 85		
Zeznania W. G.	197		
Zeznania J. P. (1)	245 – 246		
Zeznania J. B.	246		
Zeznania D. B.	247 – 248		
Zeznania D. K.	251		
Zeznania K. S.	252 – 253		
Protokół oględzin pojazdu z załącznikami	8 – 12		

Protokół pobrania krwi	26		
Opinia KWP LK z dnia 15.05.2019 r. nr H – (...)	27		
Opinia sądowo – psychiatryczna	48 - 50		
Karta karna	25, 237		
Dane osobopoznawcze	35		
Wezwanie K. K. (1) do K. Ś.	79		
Informacja z ośrodka (...)	99		
Protokół badania chemiczno – toksykologicznego	125 - 131		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego	<p>Oskarżony podczas pierwszego przesłuchania przyznał się do zarzucanego mu czynu, które następnie pismem z dnia 02.07.2019 r. odwołał. Podczas przesłuchania na rozprawie wskazał, że przyznał się, bo mu obiecano, że uniknie kary i, że zrobiłby wówczas wszystko, by zamknąć sprawę. Sąd jednak dał tylko wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie pobytu w ośrodku (...), spożywanego w dniu zdarzenia alkoholu w towarzystwie swojego współlokatora i konieczności przeparkowania pojazdu. Wyjaśnił, że okoliczności zdarzenia, a mianowicie prowadzenia pojazdu i uderzenia w lampę nie pamięta.</p>	
Zeznania świadków M. K. i J. M.	<p>Sąd uznał zeznania za wiarygodne. Świadkowie złożyli spójne zeznania, w tym korelują one z dowodami z dokumentów sporządzonych w sprawie. Gdy czegoś nie wiedzieli lub nie pamiętali, to tak wskazywali, nie snuli przypuszczeń, nie sugerowali w zeznaniach, starali się przytaczać fakty. Zdaniem Sądu świadkowie nie są zainteresowani konkretnym rozstrzygnięciem w</p>		

	<p>sprawie, nie rodzi ono żadnych konsekwencji wobec nich, co istotne również M. K. podkreślała, że nie widziała, jak auto jechało, co dowodzi temu, że starała się wiernie odtworzyć przebieg zdarzenia.</p>	
<p>Zeznania W. G.</p>	<p>Świadek zeznał co do okoliczności wspólnego zamieszkiwania w pokoju w ośrodku (...) wraz z oskarżonym i co do okoliczności spożywania w dniu zdarzenia wspólnie z nim alkoholu. Zeznania Sąd w tym zakresie uznał za wiarygodne, o zdarzeniu mógł dowiedzieć się później, tak jak wskazuje. W powyższym zakresie zeznania korelują z pozostałymi dowodami, w tym z wyjaśnieniami samego oskarżonego, który też wskazał, że spożywali tego dnia wspólnie alkohol. Nadto świadek wskazał, że oskarżony mu powiedział, że podczas wyjeżdżania z parkingu uderzył w lampę. Świadek co istotne zeznaje też o niekorzystnych okolicznościach co do swojej osoby, a więc, że pił alkohol w ośrodku.</p>	
<p>Zeznania J. P. (1) i J. B.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadków. Są spójne, logiczne, korelują ze sobą oraz z innymi dowodami zebranymi w sprawie. Świadek J. P. (1) zeznał co do tego, że mężczyzna, który ujął</p>	

	oskarżonego przekazał mu kluczyki do samochodu K. K. (1). Samego zajścia świadkowie nie widzieli, jednak J. P. (1) rozmawiał ze świadkiem, który był bezpośrednim świadkiem zajścia i jechał za oskarżonym (a którego danych nie ustalono)	
Zeznania D. B., D. K. i K. S.	Zeznania świadków Sąd uznał za w pełni wiarygodne, D. B. jest kierownikiem ośrodka, D. K. pielęgniarką, a K. S. lekarzem. Zeznali co do wydalenia oskarżonego z ośrodka, jego stanu trzeźwości oraz zdrowia. Zeznania korespondują ze sobą, są spójne, logiczne i prawdziwe. Sąd nie ma podstaw, by podważać ich wiarygodność.	
Dowody z dokumentów: protokół oględzin pojazdu wraz z załącznikami, protokół pobrania krwi, opinia KWP LK z dnia 15.05.2019 r. nr H – (...), wezwanie K. K. (1) do K. Ś., informacja z ośrodka (...), protokół badania chemiczno – toksykologicznego, opinia sądowo – psychiatryczna	Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów zgromadzonych w sprawie. Zostały one sporządzone w sposób przewidziany prawem, przez uprawnione osoby. Opinie i protokoły badań odpowiadają na postawione pytania, zostały wskazane sposoby przeprowadzenia badań, nie nasunęły się żadne wątpliwości co do ich wiarygodności, a strony nie podnosiły również takich zarzutów.	
1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</i>		

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.	<p>Wyjaśnienia oskarżonego w tej części, w której wyjaśnia, że nie kierował samochodem w dniu zdarzenia</p> <p>Zeznania świadka J. P. (2)</p>	<p>Jest to przyjęta linia obrony oskarżonego, nie ma logicznego wytłumaczenia, kto miał mieć kluczyki do auta oskarżonego, które wyjęły ze stacyjki jego samochodu osoby trzecie po uderzeniu w latarnię uliczną, M. K. widziała jak z auta wyciągany jest nietrzeźwy kierowca i jak zostaje zatrzymany przez innego mężczyznę, a potem obserwowała sytuację aż do przyjazdu Policji, ta sama osoba, która została wyciągnięta nietrzeźwa z auta została przekazana Policji, nadmienić trzeba, że oskarżony także w innych kwestiach próbuje się przedstawić w korzystnym świetle, wyjaśnia, że z powodu rany na głowie został wydalony z ośrodka, a został wydalony z powodu spożywania alkoholu, czyli złamania regulaminu, wersja oskarżonego jest wręcz irracjonalna, ktoś musiałby ukraść jego auto, wcześniej ukraść kluczyki do niego, a potem uciekać autem, które dogoniłby mocno nietrzeźwy K. K. (1) – a następnie do niego musiałby wsiąść lub zostać wsadzony na</p>	

		<p>miejsce kierowcy. Świadek J. P. (1) rozmawiał z mężczyzną, który jechał tuż za K. K. (1) i go ujął po tym jak uderzył w lampę oraz zabrał mu kluczyki.</p> <p>Dodać trzeba, że współlokatorowi oskarżony przyznał, że jechał autem i uderzył w latarnie, a przed sądem twierdził, że tego nie pamięta. Świadek W. G. nie zna akt postępowania więc tę informację mógł otrzymać tylko od oskarżonego.</p> <p>Zdaniem Sądu zeznania świadka J. P. (2) nie są istotne w sprawie. Jak wyglądała procedura wydalenia oskarżonego z ośrodka nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie.</p>	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	K. K. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przedmiotem ochrony wskazanego wyżej przepisu jest bezpieczeństwo w ruchu			

m.in. lądowym. Czyn z art. 178a § 1 k.k. jest przestępstwem formalnym. Popelnia je ten, kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Prowadzi – oznacza przede wszystkim kieruje nim. Pojazdem mechanicznym jest bezspornie samochód (pojazd wprawiany w ruch przez znajdujący się w nim silnik). Przestępstwo to może być popelnione wszędzie tam gdzie odbywa się ruch pojazdów, w szczególności jest to droga publiczna. Popelnia je ten kto prowadzi pojazd mechaniczny będąc w stanie nietrzeźwości (stan nietrzeźwości zdefiniowany jest w art. 115 § 16 pkt 1 – tj. stanem nietrzeźwości jest stan, w którym zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość). Przestępstwo może być popelnione jedynie umyślnie. Omawiany występki ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka

odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Nie można przypisać sprawcy popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a, w wypadku gdy miał podstawy sądzić, że spożyty przez niego alkohol - ze względu na znaczny (nie jak w niniejszej sprawie) wpływ czasu - uległ spaleni, a nie nastąpiło to z powodu zbyt powolnego metabolizmu, o którym sprawca nie wiedział. Ustawa nie przewiduje odpowiedzialności za nieumyślne prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Zachowanie K. K. (1) wyczerpało wszystkie znamiona zarzucanego mu czynu. Bezsporne jest bowiem, że jechał pojazdem mechanicznym, w miejscu, gdzie odbywa się ruch pojazdów, jest to droga publiczna, a jego stan nietrzeźwości wyczerpywał znamiona wskazane w art. 115 § 16 pkt 1 k.k.

#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia		
---	--	--	--

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

1.	I, II		<p>Wina i sprawstwo oskarżonego nie budzą wątpliwości, oskarżony z uwagi na wiek odpowiada na zasadach przewidzianych w kodeksie karnym, nie ma wątpliwości również co do jego poczytalności, mimo stwierdzenia przez biegłych lekarzy psychiatrów organicznych zaburzeń osobowości nie wpłynęły one na jego poczytalność. Oskarżony nie był leczony ani odwykowo ani psychiatrycznie. Ocena materiału dowodowego pozwoliła na przypisanie zarzucanego K. K. (1) w akcie oskarżenia czynu. Czyn nie jest znikomy co do jego stopnia społecznej szkodliwości. Należy stwierdzić, że oskarżony swoim zachowaniem godził w tak istotne dobro, jakim jest bezpieczeństwo w ruchu drogowym, narażając zarówno siebie samego, jak i innych uczestników ruchu na niebezpieczeństwo, w miejscu ogólnodostępnym, na drodze publicznej. To bezspornie przemawia na jego niekorzyść. Oskarżony jednak prowadzi ustabilizowany tryb życia, nie był dotychczas karany, utrzymuje się z zasiłku na chorą żonę – 620 zł. Choruje na nerwicę, chorował na depresję, choruje na</p>
----	-------	--	--

			<p>choroby neurologiczne i inne liczne choroby. Sąd uznał, że jego stan majątkowy nie pozwala na orzeczenie kary grzywny, zaś stan zdrowia uniemożliwia orzeczenie wobec niego kary ograniczenia wolności. Nadto Sąd uznał, że te kary byłyby zbyt łagodne wobec okoliczności popełnionego przez oskarżonego czynu. W ocenie Sądu orzeczona kara pozbawienia wolności w wymiarze 8 miesięcy z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby spełni swoje cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i generalnej, a także uświadomi oskarżonemu naganność jego postępowania i zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Oskarżony totalnie nie panował nad pojazdem, jego stan nietrzeźwości uniemożliwiał mu prawidłowe poruszanie się po drodze. Dowodem tego było zjechanie z pasa ruchu. Oskarżony w toku postępowania wyrażał pretensje do Policji, do ośrodka, w którym przebywał, upatrywał błędów, negatywnych zachowań wszystkich osób związanych z zajściem.</p>
III		Na podstawie art. 42 § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich	

		<p>pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 lat. W ocenie Sądu koniecznym jest wyeliminowanie oskarżonego jako kierowcy z ruchu drogowego na taki okres. Oskarżony zachował się nieodpowiedzialnie, zagrażając bezpieczeństwu innych uczestników ruchu drogowego, jak i sobie samemu. Poziom alkoholu w organizmie miał wysoki, a jednak zdecydował się wsiąść do samochodu i kierować nim. Nie znajduje to żadnego usprawiedliwienia. Okres ten pozwoli oskarżonemu również uzmysłwić sobie naganność postępowania.</p>	
IV		<p>Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Orzeczenie świadczenia jest obligatoryjne w sytuacji prowadzenia pojazdu w stanie po spożyciu alkoholu, a minimalną kwotą, możliwą do orzeczenia jest kwota 5.000 zł.</p>	
<p>1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. K. (1)	V		Sąd zasądził na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. B. kwotę 944, 64 zł wraz z podatkiem od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu karnym, albowiem koszty te nie zostały uiszczone w jakiegokolwiek części.
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
VI	Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów postępowania i opłaty. Oskarżony ma niewielkie dochody, jest osoba schorowaną,		

	opiekuje się także chorą żoną.	
1Podpis		
SSR Kamilla Gajewska		